

419. Koronát, trónust

Joseph Barnby
(1838–1896)

Ko-ro - nát, tró - nust od' - a - dott Jé - zus, Hogy a
 föld - re le - jött ér - tem. De ki -
 rá - lyi he - lyet ad - e
 Bet - le - he - med? Nem ad egy ki - csi böl - csőt
 sem. Van hely a szí - vem - ben,
 Jé - zus, U - ram, ó, i - de jöjj, ó, jöjj!

2. A nagy ég rengett, amikor zengett neked angyali dicséret. De Te mélyre leszállsz, közibénk odaállsz, S csak a terhet, a kint kéred.

Van hely...

3. A madárnépnek ad az ág fészket, Lel a róka odút itten, De hová fejedet Te, Uram, letegyed, Seholy akkora hely sincsen.

Van hely...

4. Hozod Igédet, miben ígéred, Hogy eloldod a rab láncát. De galád szidalom, kacaj a jutalom, Meg a Golgota, az vár rád. Ó, jöjj, a szívem vár, Jézus! Menedék a kereszt nékem.

5. Ha az égbolt reng, ha az ének zeng, S a Király diadalt ér el, Szavadat lesem én: „Jer, Urad kebelén Ez a hely teneked készen!” Szívem hogy örül majd akkor, Ha az Úr szava szól nékem!

Charlotte Elliott (1789–1871) – Vargha Tamás (1890–1968)